

Recull de Premsa

PALAU
DE LA
MÚSICA
ORFEÓ
CATALÀ

Taula de contingut

La música, principal actiu de la nova programació del Convent de les Arts Diari de Tarragona - 20/01/2017	3
El director que va catapultar el Japó El Periódico de Catalunya - Catalán - 20/01/2017	4
Nits simfòniques amb 'Star Trek', 'Ed Wood' i Holst Ara - 20/01/2017	5
'EIS Planetas i Star Trek' en simfònic 20 Minutos Barcelona - 20/01/2017	6
L'agenda El Punt Avui - 20/01/2017	7
La cultura és "prioritària", però no passa del 0,8% del pressupost Ara - 20/01/2017	8
Generalitat, a Cultura La Vanguardia - Catalán - 20/01/2017	9
LA CLÁSICA ES «HIPSTER» La Razón - 20/01/2017	10
Tendencias El Correo Gallego - 20/01/2017	12
Caetano Veloso, al Guitarr El Periódico de Catalunya - Catalán - 20/01/2017	13
Caetano Veloso lidera el programa del Festival Guitar BCN La Razón Cataluña - 20/01/2017	14
Caetano Veloso lidera el cartell del festival Guitar Bcn La Vanguardia - Catalán - 20/01/2017	15
Puigdemont busca que inhabiliten a Junqueras: hará que firme el referéndum La Razón - 20/01/2017	16

ALCOVER ■ S'ENCETARÀ EL 19 DE FEBRER AMB L'ACTUACIÓ DEL COR JOVE DE L'ORFEÓ CATALÀ

La música, principal actiu de la nova programació del Convent de les Arts

El primer semestre de la temporada comptarà amb vuit propostes, tant musicals com teatrals i espectacles familiars

M. PLANA

El Convent de les Arts d'Alcover ja té a punt la programació del primer semestre de l'any, una temporada d'hivern-primavera que compta amb vuit propostes de diverses disciplines pensades per a totes les edats.

Les actuacions musicals són les que tenen més pes. De fet, serà el Cor Jove de l'Orfeó Català l'encarregat d'encetar la temporada, el 19 de febrer a les set de la tarda a través de *Postals & Souvenirs*, un viatge a diversos indrets del món. Dins d'aquesta mateixa disciplina, el 12 de març serà el torn de Brossa Quartet i Judit Neddermann, que pujaran a l'escenari del Convent per interpretar *Amors d'Estiu*, que combina *Viatge d'hivern* de Schubert amb versions pop-rock actuals. El 9 d'abril serà el torn del vila-secà Cor de Cambra Femení Scherzo, amb obres de Guinovart i Toldrà, mentre que el 21 de maig el conjunt de flautes de bec Windu Quartet presentaran *Under Construction*.

En la vessant teatral, la nova programació compta amb dues propostes. La primera serà el 7 de maig amb la comèdia *Les dones sàvies*, una versió del clàssic de Molière adaptada per dos actors: Enric Cambray i el vallenc Ricard Farré. La segona és una fusió de teatre, dansa i playback amb *A mí no me escribió Tennessee Williams*, interpretada per Roberto G. Alonso. Serà el 26 de maig.

El Cor Jove de l'Orfeó Català encetarà la temporada el 19 de febrer a les 19 h. FOTO: A. BOFILL / COR JOVE DE L'ORFEÓ CATALÀ

L'APUNT

Entrades a 5 euros per als menors de 25 anys

■ A partir d'aquesta temporada 2017, les persones fins a 25 anys podran adquirir entrades al preu de 5 euros per les propostes de teatre i música amb la compra a taquilla. L'objectiu de la iniciativa, anomenada 'CA jove!' és facilitar l'accés als espectacles culturals als joves del territori. Les entrades genèriques es podran adquirir anticipadament a la Casa de

Cultura Ca Cosme i a través del web 'www.conventarts.cat'. El mateix dia de la funció es podran comprar a taquilla. Com en les passades temporades, també hi haurà quatre abonaments: el de música, teatre, petits i grans, i el general.

'CA jove!' és una de les novetats de la temporada 2017 i se suma a la posada en marxa de la co-

neguda 'escola de l'espectador'. Es tracta de l'organització de diferents activitats al voltant dels espectacles, com *master class*, xerrades o col·loquis amb directors i artistes per tal d'apropar-los al públic. Aquests actes es faran tant a les escoles i instituts com al mateix Convent de les Arts d'Alcover.

El primer semestre de la temporada 2017 del Convent de les Arts d'Alcover es completarà amb dues propostes familiars. D'una banda, el 26 de febrer arribarà l'espectacle de titelles *El ràpid*, de la Companyia B, mentre que pels volts de Sant Jordi,

el 22 d'abril, serà el torn de la pallassa La Bleda amb l'obra *Tut-tu-rutut la princesa!*.

Més enllà d'aquestes vuit propostes, l'escenari del Convent també acollirà tres espectacles eventuals. Així, el 28 de gener, la companyia local La Rescola re-

presentarà *El florido pensil*; l'11 de març es farà el concert-intercanvi entre el Cor de Cambra Mos Cantars i Les Veus d'Alcover; i el 29 d'abril Premium Actors arribarà al municipi d'Alcover per presentar el musical de Broadway, *Cabaret*.

FERRAN SENDRA

PRESENTACIÓ A BARCELONA

El director que va catapultar el Japó

► Martín-Etxebarria debuta demà al Palau

MARTA CERVERA
BARCELONA

Un famós concurs de direcció japonès celebrat el 2015 va posar en òrbita el simpàtic i gens pretensions Diego Martín-Etxebarria (Bilbao, 1979). Des d'aleshores, el sollicitat director basc no para de rebre ofertes d'importants auditoris. Demà debuta al Palau de la Música al capdavant de la Simfònica del Vallès amb un concert molt cinematogràfic. Comença amb *Star Trek: through the Years*, de Jerry Goldsmith, segueix

amb la *suite d'Ed Wood*, de Howard Shore, i *Els planetes*, de Gustave Holst. «M'agraden els programes temàtics. Aquest, tot i que és cinematogràfic, en realitat pivota sobre la idea de l'espai exterior, cosa molt present en els films de ciència-ficció», va dir en perfecte català aquest altíssim i atlètic músic. S'hi va acostumar des de petit, ja que estiujava a la Costa Brava. Després el va perfeccionar a l'Esmuc, on va conèixer la seva dona, la mezzosoprano vallesana Anna Alàs.

SOMNI FET REALITAT // «No hi ha ningú a la meua família que sigui músic», va reconèixer. La seva vocació va sorgir després de veure a la televisió un concert simfònic. «Devia flipar amb el senyor de la batuta davant de tants músics i perquè sonava molt bé». I encara van flipar més a l'escola municipal d'Amurrio (Àlaba) el primer dia de classe. «Em van preguntar quin instrument volia tocar i vaig dir: 'Tant me fa, jo vull ser director d'orquestra'». Des de fa anys resideix a Berlín tot i que viatja sense parar. Va debutar el 2009 amb la Simfònica del Bilbao i sempre ha compaginat

la direcció de música simfònica amb l'òpera. Guanyar el Concurs Internacional de Direcció de Tòquio ha catapultat la seva carrera.

La repercussió del premi ha sigut brutal, en part, perquè feia la fotesa de 15 anys que quedava desert. «Al Japó són molt exigents. Guanyar allà m'ha situat en un altre nivell. La competència entre directors és enorme i, més enllà del talent, necessites alguna cosa que et distingeixi. El certamen del Japó, un dels més importants amb els de Londres, Frankfurt, Copenhaguen, Cadaqués i Besançon, m'ha obert moltes portes».

ÒPERA CATALANA // Aquesta temporada entre les obres que més li ve de gust dirigir cita *Tempesta esvaïda*, una obra lírica breu de Joaquim Serra que al març oferirà a Olot. «És un descobriment, una peça operística magnífica. No entenc com no es toca més. És espectacular». Si a algú li interessa escoltar aquesta obra desapareguda del mapa des de fa 80 anys i recuperada fa un any a Reus, pot accedir a la gravació que en va fer amb l'Orquestra Camera Musicae, disponible a Spotify. ≡

► El director basc Diego Martín-Etxebarria, ahir, a Barcelona.

MÚSICA

Diego Martin-Etxebarria dirigirà avui i demà l'Orquestra Simfònica del Vallès. MICHAL NOVAK / CBP

Nits simfòniques amb 'Star Trek', 'Ed Wood' i Holst

XAVIER CERVANTES
BARCELONA

L'espai és el fil conductor del programa que Diego Martin-Etxebarria (Bilbao, 1979) dirigirà avui al Centre Cultural de Terrassa (21 h) i demà al Palau de la Música (19 h). "M'agraden molt els programes temàtics", diu Martin-Etxebarria, que s'enfrontarà amb l'Orquestra Simfònica del Vallès a la monumental obra *Els planetes* de Gustav Holst, a la peça que Jerry Goldsmith va compondre per a *Star Trek* i la suite per a orquestra i theremin que Howard Shore va escriure per a la pel·lícula *Ed Wood* de Tim Burton. El theremin el tocarà la russa Lydia Kavina. "És una passada, la Lydia. Té coses enregistrades al·lucinants, com el *Vocalise* de Rakhmàninov, que és complicadíssim, i el clava. I també fa lied per a veu amb theremin. És espectacular", diu el director basc.

Martin-Etxebarria, que actualment és director convidat del Teatre de Mönchengladbach, connecta *Els planetes*, estrenada el 1918, amb l'univers de la música cinematogràfica. "Hi ha fragments d'*Els planetes* que estan reproduïts literalment en pel·lícules. És una obra molt espectacular, i el que es busca moltes vegades en les bandes sonores és precisament l'espectacularitat. De fet, hi ha dues versions d'*Els planetes*: la descomunal i la que és simplement molt grossa, que és la que fem nosaltres, perquè amb la descomunal no sé ni si hi cabem, en un escenari", explica Martin-Etxebarria. —

sica, 4. Dissabte a partir de les 19.00 hores. Preu de les entrades: de 12 a 90 euros. www.palaumusica.cat.

'Els Planetes i Star Trek' en simfònic

El Cor de Noies de l'Orfeó Català i l'Orquestra Simfònica del Vallès guiaran en concert al Palau de la Música pe Sistema Solar i més enllà amb *Els planetes* de Holst la música cinematogràfica de la saga *Star Trek*, sota direcció musical de Diego Martín Etxebarria. A aquesta actuació estel·lar s'afegeix la solista Lydia Kavina. Palau de la Música. Palau de la Mú

L'agenda

BARCELONA 20.00 CONCERT
Tutto Opera. La formació Tutto Opera reviu els grans temes de les òperes de Bizet, Delibes, Mascagni, Puccini, Rossini i Verdi al Palau de la Música.

BARCELONA 20.00 CONCERT
Bala Perduda. A la sala Apolo té lloc avui la gran final de Bala Perduda, una iniciativa per dinamitzar l'escena emergent de la ciutat.

Joan Vidal revisita Strauss

BARCELONA 21.00 CONCERT
El compositor Joan Vidal adapta l'*Així parlà Zarathustra* de Strauss a L'Auditori.

Recordant Chet Baker

BARCELONA 20.00/22.00 CONCERT
El pianista Enrico Pieranunzi debuta a Jamboree dedicant un record a Chet Baker.

BARCELONA 20.30 CONCERT
Recycled J. La sala Razzmatazz acull una actuació d'aquest artista madrileny de Carabanchel.

BARCELONA 21.00 CONCERT
Clara Peya. La pianista i compositora presenta oficialment el seu setè disc, *Oceanes*, al Sant Andreu Teatre, per clausurar el Cicle EnciSAT! *Oceanes* és un homenatge a les dones per mitjà de l'aigua.

POLÍTICA CULTURAL

La cultura és “prioritària”, però no passa del 0,8% del pressupost

Santi Vila admet que l'augment del 9,3% “es queda curt”

SÍLVIA MARIMON
BARCELONA

És un discurs que es repeteix any rere any. La cultura és prioritària. Ahir el conseller de Cultura, Santi Vila, va comparèixer al Parlament per explicar que la cultura “vetlla per l'ànima ciutadana i col·lectiva”, i que és vital per “trobar un lloc competitiu en el món”. Va reiterar que ha de ser el “centre de les nostres preocupacions i de les nostres prioritats”. Però la seva dotació (261 milions d'euros) no arriba ni a l'1% del pressupost. Es queda en el 0,8%. “Arribar al 2% del pressupost de la Generalitat és el que ens situaria en les condicions de ser l'Anglaterra del sud o, com deia Maragall, la Dinamarca del Mediterrani”, va dir el conseller de Cultura.

Som ben lluny, però, d'aquesta fita. Els arguments no varien gaire respecte als de fa un parell d'anys. “Es tracta d'un pressupost hereu d'un moment de recessió econòmica, que recull l'herència d'un sobreendeutament marcat per la retirada sagnant de l'Estat de les polítiques culturals a Catalunya. Són elements que ens encotillen”, va lamentar Vila. El conseller va detallar que el pressupost de Cultura puja a 261 milions d'euros, un 9,3% més respecte als 238,8 milions del 2015 –el 2016 es van prorrogar els pressupostos–. Tanmateix, són lluny dels 302,4 milions del 2011. Ciutadans, CSQP, el PSC i el PP van presentar esmenes a la totalitat i van coincidir a criticar els pressupostos per insuficients i continuïstes. També van destacar que no consideren que aquests pressupostos siguin “socials”. La CUP va qualificar els pressupostos de “continuïstes” i de propis d'una “autonomia intervinduda”, però va evitar presentar una esmena a la totalitat.

“Cultura propera i accessible”

L'Institut Català de les Empreses Culturals (ICEC), amb 58,7 milions d'euros, serà l'entitat que gestionarà més pressupost, amb un increment de 8,3 milions respecte al 2015; seguit per l'Oficina de Suport a la Iniciativa Cultural (35,2 milions; 2,6 menys) i el Consorci per a la Normalització Lingüística (29,1 milions). Vila va remarcar que els pressupostos d'enguany prioritzen una “cultura propera i accessible”. I, en aquest sentit, va destacar les inversions que es faran per “augmentar l'hàbit de la lectura”. En concret, la conselleria de Cultura destinarà 2,8 milions d'euros per posar al dia biblioteques i ampliar les existents. D'altra banda, dotarà amb 2,2 milions d'euros la renovació dels fons bibliogràfics. També augmenta la dotació de la Bibliote-

El conseller de Cultura, Santi Vila, durant la presentació dels pressupostos al Parlament ahir. AEN

ca de Catalunya, que serà de 7,3 milions d'euros (amb un augment d'1,6% respecte al 2015). Entre els grans equipaments, el MNAC comptarà amb un milió més, i l'aportació del govern català passarà a ser de 15,3 milions d'euros. És una aportació que anirà sobretot destinada a les exposicions temporals. “No podem tenir un altre episodi com el de Torres-García”, va dir Vila al·ludint al fet que l'exposició antològica del pintor catalanouruguaià Torres-García que es va fer al Museu d'Art Modern de Nova York (MoMA) no va poder venir al MNAC per falta de pressupost.

El Teatre Nacional de Catalunya (TNC), en canvi, disposarà de 10,1 milions d'euros, 100.000 euros menys, cosa que suposa un descens d'un 6,8%. El Gran Teatre del Liceu rebrà 8,01 milions d'euros; L'Auditori, 4,82; el Teatre Lliure, 1,96; el Mercat de les Flors, 1,06; i el Palau de la Música, 1,05.

Vila també va destacar l'augment de les ajudes a la internacio-

nalització de la cultura. En concret, l'aportació serà de 13 milions d'euros, amb un increment de 2,8 milions d'euros (un 28% més que el 2015). L'Institut Ramon Llull rebrà 8,4 milions d'euros (un 10,5% més que al 2015). A més, el conseller va assegurar que el Llull també tindrà altres aportacions: “Hi ha el compromís econòmic de València, de les Illes Balears i de l'Ajuntament de Barcelona”.

Cultura també incrementarà en 50 milions d'euros (un 5,9% més) la dotació per a patrimoni cultural. Es destinaran 7,2 milions d'euros a la recerca, a la conservació, a la restauració i a activitats de dinamització del patrimoni cultural. L'Agència Catalana de Patrimoni destinarà 12,2 milions d'euros a la conservació, restauració i dinamització dels museus i monuments nacionals. Per acabar, s'augmentarà en un 9,2% el pressupost de la Fil·loteca de Catalunya. —

20 Enero, 2017

Un 0,8% del pressupost de la Generalitat, a Cultura

REDACCIÓ
 Barcelona

El 2011, la Generalitat dedicava 302,4 milions a cultura. El 2017 seran 261, cosa que representa el 0,8% del total. Respecte a l'últim pressupost, recupera un 9,3%, insuficient, segons l'oposició. El PSC va retreure que dels mil milions més que té la Generalitat per gastar aquest any, només 20 hagin anat a Cultura. "Hem quedat curts, és cert. No és el que necessitem per a les polítiques culturals del país", va contestar el conseller Santi Vila, que ahir defensava al Parlament la seva proposta.

Vila, sense voler abusar del "comodí de Madrid" per excusar les mancances pròpies, va posar com a exemple que "el 2011 el govern espanyol destinava només al Liceu el que ara destina a tots els grans equipaments". L'oposició li va replicar que arriben tard, perquè a la tardor hi haurà eleccions.

El conseller, que ha vist retallades les seves pretensions inicials per part de la Conselleria d'Hisenda, va insistir en la idea que reforçar la cultura és reforçar la tasca social del Govern. Per afavorir l'hàbit de lectura preveu un pla específic de bibli-

Els socialistes critiquen que de l'augment de 1.000 milions només 20 vagin a cultura

oteques dotat amb 2,8 milions d'euros i una nova convocatòria del sistema d'adquisició bibliogràfica de 2,2 milions per renovar els fons.

Per intentar pal·liar l'asfíxia financera dels grans museus, dedicarà un 4,1% més al Macba. El seu paper com a generador d'exposicions i d'opinió ha quedat relegat davant el suport que dona el Govern de l'Estat al Reina Sofia, igual com el Liceu davant el Teatro Real. El MNAC tindrà un milió més per a exposicions ("no podem permetre que ens passi un altre episodi com el de Torres García", que es va exposar al MoMA i no a Barcelona). Una altra línia que es potencia és la internacionalització de la cultura: l'Institut Ramon Llull rebrà 8,4 milions (un 10,5% més). La Biblioteca de Catalunya, en situació de col·lapse, augmenta a penes un 1,6%, mentre que el TNC disminueix en 100.000 euros i el CoNCA, un organisme buidat de competències, té més d'un milió, la mateixa quantitat que l'aportada al Lliure (1,96 milions), el Mercat de les Flors (1,05) o el Palau de la Música (1,05). Les esmenes a la totalitat van ser rebutjades pels vots de JxSí i la CUP. ●

Ulises FUENTE - Madrid

Ha trascendido el papel del intérprete de piano clásico aunque no haya sido por ser capaz de convertir a Rachmaninov en repertorio de masas. Fue a raíz de su dramática personal, la que relató en «Instrumental» (Blackie Books), un libro de memorias superventas en el que narraba los abusos que sufrió repetidamente de niño. Las terribles vivencias de James Rhodes (Londres, 1975) y su descarnada narración le han convertido en España es una especie de estrella «indie» que... «no, no, no -interrumpe Rhodes al teléfono el comienzo de una cálida conversación con un taco-. Joder, adoro España, vuestra comida, vuestra actitud y vuestras costumbres. No puedo esperar a estar allí, y por favor, no digas eso, porque no me veo como una estrella en ninguna parte y menos en vuestro país», dice el pianista, que visita Madrid (22, Circo Price, ciclo Inverfest), Barcelona (24, febrero, Palau de la Música, «el más bello lugar para tocar del mundo», según sus palabras) y Bilbao (15 de marzo), con su repertorio pianístico. Esta vez, sin las famosas «Variaciones Goldberg», «pero con maravillosos Beethoven y Chopin. Y Rachmaninov. Tocarlos es como ir al gimnasio», dice. Repertorios de clásica como éste suenan en los auditorios sin eco en la prensa, pero en España tanto los gimnasios como James Rhodes, están de moda. Bienvenido sea.

► AUTODESTRUCCIÓN

Para quienes no le conozcan, Rhodes narró en un libro de memorias tan crudo como bello las violaciones que padeció desde los 6 a los 10 años por parte de un profesor de gimnasia. Sufrió una terrible depresión, trató de suicidarse varias veces, se autolesionó unas cuantas, consumió tantas drogas como pudo... y su milagrosa salvación la permitió, entre otros azares, el piano, que aprendió a tocar casi de forma autodidacta. Escribir el libro fue una tremenda lucha contra sí mismo y publicarlo lo fue incluso contra su anterior mujer, que trató de impedirlo por las secuelas que las revelaciones pudieran tener en el hijo común. Los tribunales le dieron la razón y el libro provocó un terremoto y centenares de entrevistas en las que abrió en canal su pasado. De inmediato, se convirtió, aunque no le acabe de gustar, en una especie de estrella mediática, casi el gemelo clásico de Jarvis Cocker, y su carrera (literaria y musical) hasta entonces poco relevante fuera de Reino Unido, le disparó hasta el Sónar de Barcelona. Y el mundo ha descubierto a una persona encantadora y a un gran pianista, aunque haya tenido que ser

«Si escuchamos a Bach después de 300 años es porque es realmente bueno. No sé si pasará con Justin Bieber», dice Rhodes

JAMES RHODES, LA CLÁSICA ES «HIPSTER»

El pianista, que relató los terribles abusos que sufrió en su infancia en un libro de memorias, regresa a España convertido en un pequeño ídolo, prescriptor de Rachmaninov para jóvenes

con ese vergonzoso pretexto.

Siguiendo la estela de la autopsu-peración, Rhodes ha publicado «Toca el piano: interpreta a Bach en seis semanas». No será este un libro de piano para «dummies», ¿no? «(Risas). No es la idea. Creo que ahora más que nunca es importante hacer algo creativo, como un antídoto al mundo en el que vivimos. Es un entorno rápido, desenfrenado y digital, en el que toda nuestra actividad remite afuera de

nosotros. En cambio, aprender un instrumento es positivo, porque sucede dentro. Y es una forma de meditación. Muchas personas me dicen que solían tocar el piano cuando eran niños, pero que ahora lo han abandonado y se arrepienten. Yo les digo que nunca es tarde. Que si tienes un simple teclado eléctrico puedes volver a ello. En seis meses puedes tocar una obra maestra de Bach, lo digo de verdad, no es una utopía. Y es una actividad ma-

ravillosa en la que invertir nuestro tiempo. Y si no quieren con el piano, pues aprendan a pintar, o prueben con la fotografía, o la escritura. Pero hagan algo creativo, por favor», dice el pianista, al que hemos censurado sólo un par de tacos. La asociación de profesores de piano, por el momento, no le han demandado por intrusismo. «A ver -repite-: no es que vayas a terminar el libro y ser capaz de tocar a Beethoven. Sirve de introducción para una pieza específica. Y si te gusta, puede que te animes a conseguir un profesor para pasar al siguiente nivel. Y es algo importante, porque nadie va a ir a lecciones de piano con 30, 40 o 50 años. Uno se siente nervioso en esas situaciones. Sin embargo, el libro te permite conocer algo de manera callada, a tu aire, solo en tu casa. Y una vez que progreses, quizá te sientas más confiado y puede que quieras seguir mejorando».

Rhodes se ha convertido en un divulgador de la música clásica. «Una de las cosas de las que estoy más orgulloso de «Instrumental» es la lista de reproducción del final. Porque me parte el corazón que la música clásica no se conozca. Pero creo que en parte es culpa de la industria, que quiere que siga siendo el coto privado de un tipo de público. Y eso lo odio», dice Rhodes, que sale a tocar en zapatillas de deporte y habla entre las piezas que interpreta. «Hay una enorme cantidad de música que es accesible para cual-

Dave Brown

«SE TRATA DE CONTAR TU HISTORIA»

La experiencia en el Sónar de Barcelona le encandiló. «Lo divertido es que las élites piensan que la audiencia de un festival de electrónica no está preparada para la clásica. Y es lo contrario, en mi experiencia. El público fue tan bueno, tan callado, serio y respetuoso, que creo que subestimamos al gusto popular», asegura. Hablando de gustos, ¿qué escucha James Rhodes? «Pues de niño iba a Camden a comprar discos. Me gustaba desde el «house» a Cream. Y ahora, de Lana del Rey a Muse. En el fondo, todo trata de contar tu historia».

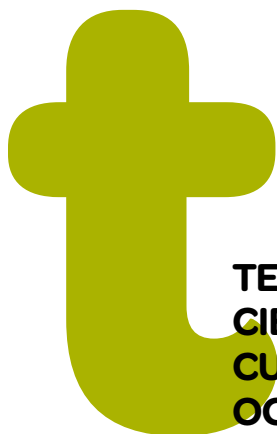
quiera, de Brahms a Bach, pero muchos jóvenes no se acercan a ella porque no saben por dónde empezar. Joder, si buscas la pieza más famosa de la historia, la “Quinta sinfonía” de Beethoven en iTunes, Spotify o Amazon, te salen 500 putas millones de versiones. Aparece: “presto”, “scherzo”, “allegro”, ¿qué quiere decir eso? ¿es una pista o son cuatro? El problema de la música clásica es que es necesario presentarla de una manera accesible. No hace falta la paciencia sino un par de orejas. Y una vez que escuchas, te va a conmovir, te va a enganchar, porque la música es algo tan grande...», explica.

Historias como la de Rhodes, que

en su libro presenta a los compositores clásicos con informalidad y relacionado con sus propios dolores, contribuyen a divulgarla. «Ojalá sea así. Pero es que la música es brillante, es algo increíble. La razón por la que seguimos escuchándola 300 años después es que es realmente buena. No sé dentro de 300 años qué pasará con Justin Bieber, pero escuchando al puto (sic) Bach siento que hay una profundidad que va a durar para siempre, y eso es algo que tenemos que celebrar».

- **DÓNDE:** Teatro Circo Prince. C/ Ronda de Atocha, 35.
- **CUÁNDO:** domingo, 17:30 horas.
- **CUÁNTO:** entradas agotadas.

PROTAGONISTAS
DEL DÍA

TENDENCIAS CIENCIA CULTURA OCIO

Drew Barrymore

Actriz

Drew Barrymore presentó ayer en Madrid *Santa Clara Diet*, la nueva producción de Netflix en la que interpreta a una agente inmobiliaria casada con Timothy Olyphant, y que se estrenará el 3 de febrero.

Elena Ochoa

Editora y comisaria de arte

Elena Ochoa acaba de ser nombrada presidenta del Consejo de las Serpentine Galleries, en Londres, según anunció ayer la editorial Ivorypress, de la que la ourensana es fundadora, comisaria y editora.

José María Sicilia

Pintor

José María Sicilia presenta la muestra *La locura del ver* con su obra más representativa de los últimos años y la medalla *Reúnete conmigo*, que ha diseñado como galardonado con el Tomás Francisco Prieto 2015.

Caetano Veloso

Músico

Caetano Veloso se suma al cartel del Guitarr BCN'17, que reconocerá la trayectoria del brasileño con un galardón que recogerá el próximo abril, cuando visite Barcelona para actuar en el Palau de la Música.

SIS MESOS DE MÚSICA

Caetano Veloso, al Guitarr

► El grup Lamb Chop obre dilluns el festival, que reunirà més de 40 artistes

EL PERIÓDICO
BARCELONA

Caetano Veloso s'ha sumat al cartell del festival Guitarr BCN-17, que s'iniciarà dilluns que ve amb l'actuació del grup nord-americà Lamb Chop a la sala Barts. La mostra, que celebra la 28a edició, reconeixerà a més la trajectòria del cantautor brasiler amb un premi de nova creació que s'entregarà el 28 d'abril vinent, quan Veloso visiti Barcelona per actuar, juntament amb la seva compatriota Teresa Cristina, al Palau de la Música. «Caetano Veloso és un dels grans referents artístics dels últims 50 anys», va assegurar ahir el director del festival, Joan Roselló, quan va anunciar el guardó.

L'estrella bahiana no és l'únic artista que s'incorpora aquest any a la programació del Guitarr BCN, que ha anunciat també les actuacions de Diego Vasallo (Luz de Gas, 2 de març), Carmen García (Barts Club, 21 de abril), Suso Saiz (Barts Club, 5 de maig), Jack Broadbent (Bikini, 17 de maig), The New Raemon (Apolo, 18 de maig), Abel Pintos (Barts, 24 de maig), Mazoni (Barts Club, 25 de maig), L.A. (Bikini, 25 de maig) i Cesk Freixas (Barts Club, 8 de juny). A més a més, hi haurà un tercer concert d'Els Amics de les Arts (Barts, 6 de maig), després que s'esgotessin les entrades per a les sessions dels dies 4 i 5 de maig.

ESTRELLES CONSAGRADES // En total, la nova edició del festival, organitzat per The Project, presenta un cartell amb més de 40 artistes, entre els quals hi ha estrelles internacionals com Pat Metheny, Ute Lemper, Dulce Pontes, Adriana Varela i Rick Astley; noms consagrats de l'escena espanyola com Loquillo, Amaral (que tancaran la mostra el 6 de juliol al Poble Espanyol), Coque Malla i

FERRAN SENDRA

►► Un moment de l'actuació de Caetano Veloso al Primavera Sound del 2014.

L'organització anuncia noves actuacions i un tercer concert d'Els Amics de les Arts

Elefantes, i joves talents locals com Animal, Taburete (el grup de Willy Bárcenas, fill de l'extresorer del Partit Popular Luis Bárcenas), Fredi Leis, Coriolà, Rosalía & Raül Refree i Pantaleó. «Aquest any el festival ha quedat rodó», s'ha congratulat la directora artística del Guitarr BCN, Judit Llimós.

EXPOSICIÓ FOTOGRÀFICA // Al llarg de les 28 edicions (comptant que s'inicia dilluns que ve), el festival ja haurà acollit més d'un miler de concerts, un èxit que els organitzadors han volgut celebrar amb una exposició fotogràfica a l'estació de Diagonal del Metro de Barcelona. Les 1.001 Nits del Guitarr BCN reunirà instantànies dels fotògrafs Jordi Vidal, Xavier Mercadé, Pablo Leoni i Lorenzo Duaso. En aquest mateix

insòlit escenari actuarà la cantant malaguenya de flamenc jazz Paula Domínguez, el dijous 9 de febrer que ve.

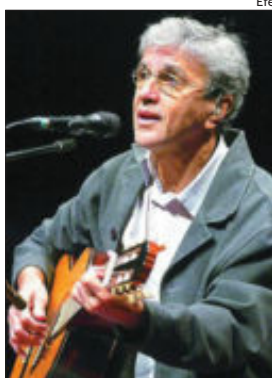
La mostra barcelonina compta amb un pressupost inicial de 700.000 euros, que els organitzadors preveuen que acabarà tancant-se en una xifra pròxima al milió, tal com va passar l'any passat. En l'edició del 2016, segons ha explicat Joan Roselló, el festival va atraure més de 50.000 espectadors i va tenir un percentatge d'ocupació superior al 90%, fet que demostra, ha afegit, que es tracta d'una cita plenament «consolidada» en el panorama musical de la capital catalana. «És una xifra que indica una gran complicitat amb el públic i les sales i és la millor motivació de cara a aquesta edició». ≡

L. R. - Barcelona

Caetano Veloso vuelve a Barcelona, esta vez dentro del cartel del Festival Guitar BCN'17, que reconocerá la trayectoria profesional del brasileño con un premio que recogerá el próximo mes de abril, cuando visite Barcelona con motivo de su actuación en el Palau de la Música. Según el director del festival, Joan Roselló, Veloso será el primer premiado por un galardón que se repetirá cada año. «Veloso es uno de los mayores referentes artísticos de los últimos 50 años», dijo ayer Roselló.

Caetano Veloso lidera el programa del Festival Guitar BCN

Caetano Veloso en directo

Efe

El artista actuará en el Palau de la Música Catalana al lado de su compatriota Teresa Cristina el próximo 28 de abril, y encabezará una programación formada por más de 40 conciertos, que se prolongarán a lo largo de los siete primeros meses del año. Entre los artistas presentes en el cartel cabe destacar Dulce Pontes, Adriana Varela, Ute Lemper, Scott Bradley's Postmodern Jukebox, Pat Metheny, Rick Astley, Loquillo, Amadou & Mariam, Taburete y Amaral, entre otros.

Entre las incorporaciones al festival anunciadas ayer están las

de Diego Vasallo (Luz de Gas, 2 de marzo), Jack Broadbent (Bikini, 17 de mayo), The New Raemon (Apollo, 18 de mayo), L.A. (Bikini 25 de mayo) y Abel Pintos (BARTS 24 de mayo). Además, Els Amics de les Arts anunciaron un segundo concierto en el festival tras agotar las entradas del primero.

El Guitar BCN'17 empezará el 23 de enero con el concierto de los estadounidenses Lambchop en la sala BARTS y finalizará el 14 de julio con Amaral en el Poble Espanyol. El año pasado el festival atrajo a 50.000 personas, con una ocupación del 90 por ciento.

20 Enero, 2017

Caetano Veloso lidera el cartel del festival Guitar Bcn

Diego Vasallo, The New Raemon i Abel Pintos, altres novetats del cicle

ESTEBAN LINÉS
Barcelona

Ja se sabia que el festival Guitar Bcn arrencarà aquest dilluns que ve amb l'esperat concert de la banda nord-americana Lambchop. Però el que no se sabia fins ahir és que hi actuarà Caetano Veloso el mes d'abril en un cartell dens i eclèctic, una actuació que la direcció del festival aprofitarà per concedir-li un premi en reconeixement a la seva dimensió i trajectòria artístiques.

En la presentació oficial del cicle, el seu director, Joan Roselló, va anunciar ahir que aquest guardó es lliurarà "probablement cada any" a partir d'aquesta edició, i el primer guardó serà per a Veloso perquè "és un dels referents artístics més importants dels últims 50 anys". La glòria brasilera actuarà al Palau de la Música amb la seva compatriota Teresa Cristina el pròxim 28 d'abril, i encapçalà una programació formada per més de quaranta concerts que tindran lloc a vuit escenaris barcelonins i que s'allargarà fins al 6 de juliol amb l'actua-

BRAZIL PHOTO PRESS / ARXIU

Caetano Veloso

ció d'Amaral al Poble Espanyol.

A més de la de Veloso, ahir també es van revelar les incorporacions, entre d'altres, de Diego Vasallo, Jack Broadbent, The New Raemon, L.A. i Abel Pintos. Així mateix es va anunciar que el cicle Guitar Club que té lloc al Barts Club creix notablement amb concerts de noms consolidats en petit for-

mat com Joan Colomo, Suso Sáiz, Cesk Freixas i Carmen García. També és novetat la incorporació de The Wittmore, que acollirà concerts gastronòmics, amb protagonisme de Paula Domínguez i La Shica.

Les novetats que es van fer públiques ahir se sumen a l'eclèctica llista de noms ja coneguts, com Dulce Pontes, Adriana Varela, Ute Lemper, Scott Bradley's Postmodern Jukebox, Pat Metheny, Rick Astley, Loquillo, Amadou & Mariam, Amaral i Els Amics de les Arts, que oferiran un concert el 6 de maig a la sala Barts després d'esgotar les entrades per al recital de presentació del seu nou disc, titulat finalment *Un estrany poder*. Amb tot això els organitzadors pretenen, com a mínim, igualar les excel·lents dades d'assistència de l'edició passada: més de 50.000 espectadors i un percentatge d'ocupació superior al 90%.

"Aquest any el festival ha quedat rodó", va afegir per la seva banda la directora artística del festival, Judith Llimós, que va emfatitzar la presència de "grans artistes femenines", com Dulce Pontes, Ute Lemper, Hindi Zahra i Adriana Varela.

Aquests concerts, sumats als de les anteriors edicions, ja són més de 1.000, segons els organitzadors, que han decidit celebrar una exposició fotogràfica titulada *Les 1.001 Nits del Guitar Bcn*, amb obres de Jordi Vidal, Xavier Mercadé, Pablo Leoni i Lorenzo Duaso.

Les entrades del festival ja són a la venda, i els subscriptors de *La Vanguardia* les poden aconseguir amb un 15% de descompte només si es compren a la pàgina web Entradasdevanguardia.com.●

Puigdemont busca que inhabiliten a Junqueras: hará que firme el referéndum

Pretende que su socio y
gran rival de ERC no
pueda ir a las elecciones

Los antiguos convergentes pre-
paran sus armas para unos co-
micios anticipados. Persiguen
dejar a ERC sin líder para ganar
fuerza electoral. La jugada es
que Junqueras firme la convo-
catoria de la consulta y el Estado
le inhabilite. *Edit. y P. 14*

20 Enero, 2017

ESPAÑA

Toni BOLAÑO

La convulsa situación de la política catalana está provocando movimientos en todos los partidos porque existe el convencimiento de que, más tarde o más temprano, Carles Puigdemont deberá convocar elecciones anticipadas. A final de mes, sabremos si los independentistas antisistema de la CUP darán un soplo de aire fresco al «procés» liderado por el presidente de la Generalitat aprobando sus presupuestos. Si la CUP no da su visto bueno a los grandes números, Puigdemont estará abocado a adelantar las elecciones. Pero, si como se espera a pesar de los exabruptos, amenazas y peticiones imposibles, la CUP apoya los presupuestos, se iniciará la loca carrera para convocar el referéndum, que conllevarán implícitos unos nuevos comicios, porque todos saben, y reconocen en privado, que la consulta separatista no se podrá celebrar.

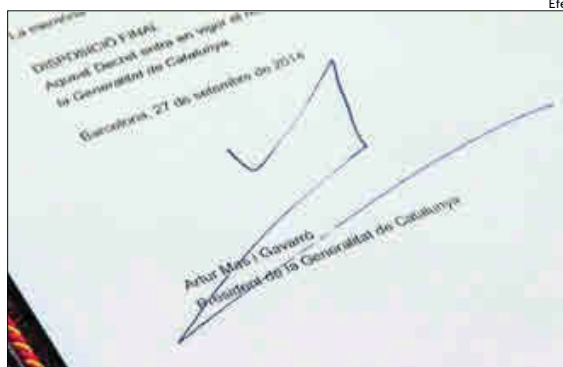
El mundo convergente, el nuevo PDeCAT, se mueve en este último escenario por lo que tras el «sí» de la CUP a los presupuestos, el movimiento independentista se movilizará, liderado por un Carles Puigdemont desafiante, para convocar un referéndum que, a más tardar, se celebrará en el mes de septiembre, coincidiendo con las celebraciones de la Diada. O sea, alrededor del día 11, por lo que sería convocado a finales de julio o primeros de agosto. Esta convocatoria accionará los mecanismos del Estado español para impedir el referéndum de secesión, por lo que todo apunta que antes de fin de año Cataluña celebre unas nuevas elecciones. Unos mecanismos, que el mundo soberanista entiende más contundentes y más rápidos que los que se sucedieron tras la consulta fallida del 9-N.

Con estas previsiones, Puigdemont ya ha dicho que no se presentará a unos comicios mientras que Artur Mas no se descarta. De hecho, está moviendo sus hilos para «ser la renovación», aunque parezca una guasa, de la nueva Convergència. La guerra interna en los demócratas de la vieja CDC es descomunal. Unos apuntan a

REFERÉNDUM

Objetivo de Puigdemont: inhabilitar a Junqueras

El presidente de la Generalitat busca que el líder de ERC firme los decretos de la consulta para que los tribunales actúen y neutralizarle de cara a las próximas elecciones

En 2014, Artur Mas firmó el decreto de convocatoria del 9-N

un acuerdo entre Mas y Puigdemont, como publicó ayer «La Vanguardia», que sitúa a Mas como número uno por Barcelona y a Puigdemont liderando la lista de Girona. Otros apuntan a un Puigdemont situado como número dos por Barcelona siguiendo la estela de un Mas como número uno. Y los demás allá, o sea, el joven

núcleo dirigente liderado por Marta Pascal y David Bonvehí, una vez descartado Puigdemont, no verían mal la candidatura de Mercè Conesa, presidenta de la Diputación de Barcelona y alcaldesa de Sant Cugat, la mayor ciudad en manos de CDC tras Girona y Reus.

Que Puigdemont se presente sin liderar al PDeCAT «no sería incumplir su promesa de no presentarse a la reelección, y ayudaría al partido con su presencia en la lista, mítines y carteles», apuntan fuentes del partido de la calle Provenza, la nueva sede del PDeCAT —la de la calle Córrega está embargada tras el caso Palau— porque «Puigdemont no piensa dejar tirado al partido en el que milita desde primeros de los 80 cuando fundó la Joventut Nacionalista de Catalunya», añaden. Su presencia, además, estaría bien vista por el núcleo duro de la nueva dirección que debería hacer un «trágala» con la presencia de Mas. El expresidente catalán está imputado en el caso del 9-N en el que la fiscalía pide su inhabilitación, pero su entorno apunta que hasta que la sentencia no sea firme —se recurrirá el primer fallo del Tribunal Superior de Justicia— tiene margen para ser candidato.

El lío interno del PDeCAT mira de reojo, y también por el retrovisor, a Esquerra Republicana. Los de Oriol Junqueras pueden ganar unas nuevas elecciones según apuntan todas las encuestas. Todas marcan un amplio sorpasso de los republicanos sobre los convergentes. Por eso, el encargo más importante de Artur Mas —algunos apuntan que es su última voluntad— es quitar a su principal adversario de en medio. Es decir, que Oriol Junqueras sea inhabilitado.

«Visto que el pulso electoral con ERC lo hemos perdido, y será imposible repetir Junts pel Sí, Puigdemont irá a máximos con el referéndum. Esto obligará a Junqueras a no ser menos y a firmar los decretos e ir hasta el final con la consulta», relata un veterano dirigente

convergente del entorno de Mas. La realidad es que Puigdemont ya delegó en Junqueras, vicepresidente del Govern, todo el proceso hacia la consulta secesionista, por lo que Junqueras será el que firme los decretos —no Puigdemont—, y será el objeto de las actuaciones de la fiscalía y los procesos que pueda poner en marcha el Gobierno.

«Objetivo: la inhabilitación de Junqueras» es la operación que tiene prevista el PDeCAT. Quieren que Junqueras «se moje, que firme los papeles, cosa que nunca ha hecho», y recuerdan que «hasta ahora sólo nosotros estamos en procesos judiciales. ERC y la CUP no», tal y como verbalizó la ex vicepresidenta del Govern, Joana Ortega, en un tuit tras conocerse la petición de la fiscalía a Francesc Homs: «De momento algunos iremos a juicio mientras otros se ponen de perfil. Recordar quién hizo qué en el futuro. No lo olvidéis». Una referencia poco disimulada al papel de Junqueras en el 9-N.

Las fuentes consultadas apuntan que los procesos judiciales se acelerarán en esta ocasión mucho más que tras la consulta del 9-N, por lo que se persigue dejar a ERC sin líder. «Con Junqueras fuera de combate, las fuerzas de ERC y PDeCAT se equilibrarían porque ERC tendría entonces un problema de liderazgo evidente». En el esquema que se baraja en la nueva Convergència, y aunque Puigdemont fuera también inhabilitado por la judicatura siempre les quedaría Mas «porque su proceso de inhabilitación es lento». Además, apuntan, «si al final los inhabilitan, nadie les podrá impedir salir en los carteles electorales y dar mítines. El efecto práctico es el mismo». Éste es el peor escenario previsto. «Caen Puigdemont y Mas, por un lado, y Junqueras por otro. Nosotros tenemos a Mercè Conesa y a Santi Vila» —consejero de Cultura— apuntan las citadas fuentes, que concluyen preguntándose «a quién tiene ERC. A Rufián, a Tardà, a Rovira. Estarán descabezados».

POSIBLES INHABILITACIONES

► ARTUR MAS

El 9 de febrero se sentará en el banquillo acusado de desobediencia y prevaricación. La Fiscalía pide 10 años de inhabilitación.

► JOANA ORTEGA

La ex vicepresidenta de la Generalitat también será juzgada a partir del 6 de febrero. El fiscal pide 9 años de inhabilitación.

► IRENE RIGAU

Al igual que Mas y Ortega, la ex consejera de Enseñanza declarará el próximo mes. También piden para ella 9 años de inhabilitación.

► FRANCESC HOMES

En diciembre, el Supremo le dejó al borde del banquillo al enviar la causa al fiscal para que solicite la apertura del juicio oral.

REVISTA MUSICAL CATALANA

Crítica

Zhu Xiao-Mei porta al Palau unes introspectives ‘Variacions Goldberg’

Redacció on 19 gener, 2017 / 0 comments

Zhu Xiao-Mei (foto d'arxiu)

PALAU BACH. Zhu Xiao-Mei, piano, *Variacions Goldberg* de J. S. Bach. **PALAU DE LA MÚSICA.** 16 DE GENER DE 2017.

Per Lluís Trullén

La significació que tenen les *Variacions Goldberg* per a la pianista xinesa Zhu Xiao-Mei assoleix una dimensió que només es pot comprendre coneixent aspectes de la seva biografia. Nena prodigi nascuda a Xangai, la seva família es trasllada a Pequín. Als onze anys ja ofereix concerts, però en plena joventut i a causa d'uns orígens “sospitosos” a ulls del règim maoista, és deportada a un camp de reclusió a la frontera de la Xina amb la Mongòlia interior, on s'estarà sis anys. Allà rep un duríssim condicionament psicològic marcat per l'“adoctrinament” propi de la Revolució Cultural, que l'obliga fins i tot a denunciar la seva pròpia família. Tot i això, aquesta pianista nascuda l'any 1949 no va perdre en aquells anys el contacte absolut amb el piano i, gràcies a algunes persones, va poder continuar estudiant l'instrument d'amagat. Aquests anys marcaren psicològicament la seva vida, fins que fou enviada novament a Pequín i ja el 1980 aconseguí marxar del seu país per establir-se primer als Estats Units i posteriorment a França. Podia reprendre així la seva carrera concertística i desenvolupar tasques pedagògiques.

Ara ha debutat al Palau de la Música Catalana interpretant la seva obra predilecta, les *Variacions Goldberg*, que ha enregistrat en tres ocasions (una de les quals en DVD al costat de la tomba de Bach a l'església de Sant Tomàs a Leipzig) i que ha ofert en més de dues-centes ocasions i a més de vint-i-cinc països diferents. Si una música sempre l'ha acompanyat, aquesta és la de Bach, que ja de ben petita sempre tocava com a cloenda en les dures jornades d'estudi i que justifiquen el seu llibre *El piano secret: dels camps de treball de Mao a les Variacions Goldberg de Bach*.

Zhu Xiao-Mei va sortir a l'escenari del Palau amb el cap cot, amb una actitud compungida i en cap moment, en el decurs de la seva interpretació de les *Goldberg* (que va tocar de memòria), va apartar la mirada del teclat. Ni un gest de més, cap concessió extramusical que pogués destorbar el meravellós discurs musical que va oferir durant més d'una hora. Es tractava d'una conversa confidencial entre Zhu Xiao-Mei i la música de Bach, a la qual el públic assistíem com uns oients privilegiats. La introspecció i la intimitat que va conferir des de les notes inicials de la celebèrrima ària van anar encadenant els diferents cànons, passatges fugats i de caire virtuosístic en una interpretació absolutament reflexiva i del tot subjectiva. Zhu Xiao-Mei ens transporta a la seva visió íntima de Bach, però que alhora resulta calculada en el so, amb un meticulós ús del pedal i amb una claredat meridiana en l'execució de les veus dels passatges contrapuntístics. Diàfana en les ornamentacions, rigorosa en l'elecció dels temps (a moments fins i tot portats amb tendència a la rapidesa), de Zhu Xiao-Mei ens fascina la seva articulació precisa i aquesta complicitat que estableix amb cadascuna de les variacions. Una versió summament personal de la qual no es pot establir cap comparació amb d'altres de referència. Certament, les *Variacions Goldberg* són inseparables de la vida de l'artista.

20.1.2017

PRESS-MUSIC.COM ([HTTP://WWW.PRESS-MUSIC.COM/](http://www.press-music.com/))

INICIO ([HTTP://WWW.PRESS-MUSIC.COM/](http://www.press-music.com/))

PRESS-MUSIC ([HTTP://WWW.PRESS-MUSIC.COM/?PAGE_ID=303](http://www.press-music.com/?PAGE_ID=303))

CONTACTO ([HTTP://WWW.PRESS-MUSIC.COM/?PAGE_ID=50](http://www.press-music.com/?PAGE_ID=50))

PUBLICIDAD ([HTTP://WWW.PRESS-MUSIC.COM/?PAGE_ID=52](http://www.press-music.com/?PAGE_ID=52))

ENTREVISTAS ([HTTP://WWW.PRESS-MUSIC.COM/?PAGE_ID=48](http://www.press-music.com/?PAGE_ID=48))

AUDITORI ([HTTP://WWW.PRESS-MUSIC.COM/?PAGE_ID=44](http://www.press-music.com/?PAGE_ID=44))

PALAU ([HTTP://WWW.PRESS-MUSIC.COM/?PAGE_ID=229](http://www.press-music.com/?PAGE_ID=229))

LICEU ([HTTP://WWW.PRESS-MUSIC.COM/?PAGE_ID=42](http://www.press-music.com/?PAGE_ID=42))

POSTED ON 19.1.2017 ([HTTP://WWW.PRESS-MUSIC.COM/?P=550](http://www.press-music.com/?P=550)) BY [PRESS-MUSIC \(HTTP://WWW.PRESS-MUSIC.COM/?AUTHOR=1\)](http://www.press-music.com/?AUTHOR=1)

Las Goldberg de Zhu

Categories

Crítica
(<http://www.press-music.com/?cat=11>)

Editorial
(<http://www.press-music.com/?cat=12>)

(http://www.press-music.com/wp-content/uploads/2017/01/ac_bach_goldberg_zhu_xiao_mei_klavier.jpg)

(Photo by Accentus)

By **GONZALO VILLEGAS** ENE. 18, 2017

El pasado lunes 16 del nuevo año, mientras Trifonov tocaba Schumann, Shostakóvich y Stravinski en el Auditori de Barcelona, Zhu Xiao-Mei proclamó clara y únicamente una cosa: Goldberg. En apariencia, entró y salió de escena impertérrita cual Sokolov, no faltándole correspondidas ovaciones, distinguiéndose por un sentido agradecimiento a los allí presentes (Palau de la Música).

Xiao-Mei es aclamada actualmente junto con otros primordiales de la interpretación del legado de J. S. Bach. Quizás llevola a tal elección su pronta salida del proceso de segregación (y emigración a Estados Unidos) al que sometió la purga política y cultural de herencias confucionistas y legistas el ascenso al poder del comunismo en China, desterrando al medio rural a todo aquél que otrora respondiera a la tradición. En otras palabras: la carrera artística de quien hablamos fue drástica e ineludiblemente interrumpida hasta que logró abandonar el país.

[music.com/?
cat=14\)](http://www.press-music.com/?cat=14)

News

([http://www.press-music.com/?
cat=10\)](http://www.press-music.com/?cat=10))

Latest Posts

Las Goldberg de
Zhu

([http://www.press-music.com/?
p=550\)](http://www.press-music.com/?p=550))

Pianista... poeta

([http://www.press-music.com/?
p=542\)](http://www.press-music.com/?p=542))

Werther seduce

([http://www.press-music.com/?
p=554\)](http://www.press-music.com/?p=554))

"Escribir sobre
música...

([http://www.press-music.com/?
p=530\)](http://www.press-music.com/?p=530))

Mozart in the
Jungle

([http://www.press-music.com/?p=530\)](http://www.press-music.com/?p=530))

Sacamos a colación las *Variaciones Goldberg* (cuya sombra arrastra siempre una curiosa leyenda sobre su origen y motivo de recibir tal nombre) y surge con frecuencia la pregunta de *qué versión*. Es muy socorrida la particular visión que tenía de ésta el canadiense Glenn Gould –basta preguntarle a F.–R. Tranchefort–, acerca del cual podemos constatar episodios y anécdotas similares para con tamaña fijación. Se puede ojear de su coetáneo Thomas Bernhard cómo éstos compartieron piso en Salzburg llamándose alumnos de piano de Horowitz (véase *El Malogrado*, de T. Bernhard) admirando el austríaco al canadiense por el altísimo grado de pureza que deseaba y lograba alcanzar.

Concerniente al recital que presenciamos de la mano de Xiao–Mei, debo aportar mis insignificantes discrepancias cuando de requerimientos de rápida articulación se trataba en los registros más graves del piano, denostando algunos pasajes que no necesariamente fueron escritos para pasar inadvertidos: ora una frase opaca, ora una direccionalidad incierta. Sin embargo, y para cambiar drásticamente el tono, no es con ello con lo que debe medirse, sino con lo que sí logró y en la medida en que lo hizo: un acto de intimidad y de recogimiento, uno tal que casi alcanza la sensualidad y la sinceridad entre la tecla y el dedo. Un Aria sobre la que van a gotear 30 variaciones (y no cabe sino esperar hasta las *Diabelli* de Beethoven para hallar parangón), entre las cuales los Cánones se apoyarán cuales chaconas sobre las primeras notas... un Aria así no puede llegar a “sonar” si no es porque la lleves en los poros, en la expresión del rostro, en la mente, en el moverse del cuerpo–y–brazo y hasta la yema de los dedos; todo ello a una.

Abandonando por la escalera custodiada por la mirada diacrónica del busto de Vidiella, una amiga le pregunta a otra *¿qué te ha parecido el Aria?* Al

music.com/?
p=519)

Los coros de
aficionados
(http://www.press-
music.com/?
p=515)

Duo Boulez: ENE.
17, 2017
(http://www.press-
music.com/?
p=500)

Plan B
(http://www.press-
music.com/?
p=474)

Sociedad del
entretenimiento
(http://www.press-
music.com/?
p=468)

La alambrada
invisible
(http://www.press-
music.com/?
p=498)

Archives

enero 2017
(http://www.press-

descartar que esa pueda ser la vía de pedir opinión sobre el recital, ¿es posible que, sin saberlo, estuviese ahondando en la caudal y delicada cuestión de esos primeros compases y esa ornamentada melodía que irían seguidos de un desarrollo que duraría todo un partido de fútbol? Después de lo reflexionado antes sobre el Aria, quiero pensar que sí.

music.com/?
m=201701)

diciembre 2016
(<http://www.press-music.com/?m=201612>)

Huelga preguntarse sobre el futuro que se le cierne: ¿será encumbrada como Fischer, Schnabel, Tureck o Richter?

Twittear

Recomendar **Compartir** 2 personas han recomendado esto. [Regístrate](#) para \

CRÍTICA ([HTTP://WWW.PRESS-MUSIC.COM/?CAT=11](http://www.press-music.com/?CAT=11))

Deja un comentario

TU DIRECCIÓN DE CORREO ELECTRÓNICO NO SERÁ PUBLICADA. LOS CAMPOS OBLIGATORIOS ESTÁN MARCADOS CON

COMENTARIO